

Danielin kirja – numero kymmenen

Prosessi

Jeff Pippenger

2023-12-05

Danielin ensimmäisessä luvussa Daniel vietiin siihen seitsemänkymmenen vuoden pakkosiirtolaisuuteen, josta Jeremia oli profetoinut, ja hän jatkoi siellä Kyyroksen ensimmäiseen hallitusvuoteen asti.

Ja Daniel pysyi siellä kuningas Kooreksen ensimmäiseen vuoteen asti. Daniel 1:21.

Näin Daniel eli läpi koko seitsemänkymmentä vuotta kestäneen pakkosiirtolaisuuden historian aina siihen asetukseen saakka, joka salli muinaisen Israelin palata jälleenrakentamaan ja ennallistamaan Jerusalemin.

Persian kuninkaan Kyyroksen ensimmäisenä vuonna, jotta Herran sana Jeremian suun kautta kävisi toteen, Herra herätti Persian kuninkaan Kyyroksen hengen, niin että hän kuulutti koko valtakunnassaan ja pani sen myös kirjallisesti sanoen: Esra 1:1.

Daniel on näin ollen symboli niiden sadan neljänskymmenen neljän tuhannen koetusprosessista, joka alkoi 11. syyskuuta 2001 ja jatkuu aina ”asetukseen” saakka, joka merkitsee kutsua ulos Babylonista.

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ja ettette saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Ilmestys 18:4, 5.

Seitsemänkymmentä vuotta kestävä vankeus on sadan neljänskymmenen neljän tuhannen koetuksen ja puhdistuksen aika. Syyskuun 11. päivänä 2001 saapui islamin kolmas voi. Tämän tunnistavat ainoastaan ne, jotka hyväksyvät adventismin perustavanlaatuiset totuudet. Ensimmäinen voi ja toinen voi tunnistettiin molemmat oikein islamiksi pioneerien toimesta. Sekä vuoden 1843 että vuoden 1850 pioneerikartoissa, jotka Ellen White hyväksyi ja jotka on tunnistettu Habakukin toisen luvun täyttymykseksi, islam on tunnistettu viidenneksi ja kuudenneksi pasuunaksi. Kolme viimeistä pasuunaa ovat voipasuunoita.

Ja minä näin ja kuulin erään enkelin lentävän keskitaivaan halki ja sanovan suurella äänellä: Voi, voi, voi maan päällä asuvia niiden kolmen enkelin pasuunan muiden äänten tähden, jotka vielä ovat puhaltamatta! Ilmestys 8:13.

Jos Voi-trumpetteja on kolme ja ensimmäinen ja toinen Voi-trumpetti ovat islam, on varsin yksinkertaista tunnistaa, että myös kolmas Voi-trumpetti on islam. Eräs osa islamin symboliikkaa Voi-trumpetteina on niiden pidättäminen ja sitten se, kun ne päästetään valloilleen. Sis. White tunnistaa Ilmestyskirjan seitsemännen luvun neljä tuulta ”vihaiseksi hevoseksi”, joka pyrkii ”pääsemään irti” ja ”tuomaan kuolemaa ja hävitystä” kulkiessaan.

„Enkelit pidättävät neljää tuulta, jota kuvataan vihaisena hevosena, joka pyrkii pääsemään irti ja syöksymään yli koko maan pinnan, tuho ja kuolema jäljessään.

”Nukummeko aivan ikuisen maailman kynnyksellä? Olemmeko turtat, kylmät ja kuolleet? Oi, että kirkoissamme olisi Jumalan Henki ja henkäys puhallettuna Hänen kansaansa, jotta he nousisivat jaloilleen ja eläisivät. Meidän on nähtävä, että tie on kapea ja portti ahdas. Mutta kun kuljemme ahtaasta portista, sen avaruus on rajaton.” Manuscript Releases, osa 20, 217.

Ne neljä enkeliä, jotka pidättävät neljää tuulta, pidättävät raamatullisen profetian ”vihasta hevosta”, joka tuottaa kuolemaa ja hävitystä. Ilmestyskirjan yhdeksännessä luvussa, jossa ensimmäinen ja toinen voi-huutoon liittyvä pasuuna tunnistetaan, tunnistetaan myös kuningas. Hänet tunnistetaan Ilmestyskirjassa ”yhdeksän-yksitoista”.

Ja heidän kuninkaanaan oli syvyyden kuilun enkeli, jonka nimi hepreaksi on Abaddon, mutta kreikaksi hänen nimensä on Apollyon, heidän ylitseen asetettuna. Ilmestys 9:11.

Islamin kuninkaan nimi, ja sen tähden myös hänen luonteensa, on hepreaksi Abaddon ja kreikaksi Apollyon. Sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa, joita heprea ja kreikka edustavat, islamin luonne ilmenee näiden kahden nimen merkityksessä. Molempien sanojen määritelmä on ”kuolema ja hävitys”. Sisaret White sanoo, että ”vihainen hevonen”, jota neljä enkeliä pidättävät samalla kun sataneljäkymmentäneljätuhatta sinetöidään, pyrkii pääsemään irti ja tuomaan jälkeensä ”kuolemaa ja hävitystä”.

Ensimmäinen viittaus islamiin Raamatussa on Ismael, niiden isä, jotka pitävät yllä islamin uskontoa. Tuossa ensimmäisessä viittauksessa hänet tunnistetaan villiksi mieheksi, ja sana, joka on käännetty sanalla ”villi”, merkitsee ”villiaasialaista aasia”. Ensimmäinen profeetallinen viittaus islamiin on hevoseläinten sukuun kuuluva vertauskuva, ja hevonen on se, kuinka tienraivaajat kuvasivat ensimmäisen ja toisen Voi-huudon islamia kahdessa pyhässä kartassa. Ilmestyskirjan seitsemännen luvun neljää tuulta pidätellään eli ”hillitään”, kunnes Jumala sinetöi kansansa. Sinetöimisprosessi, joka koskee sataa neljäkymmentäneljää tuhatta, on myös koetusprosessi ja puhdistusprosessi.

Kaikkia näitä profeetallisia vertauskuvia edustaa Danielin seitsemänkymmenen vuoden vankeus, joka alkaa Jojakimista, ensimmäisen sanoman voimaannuttamisen vertauskuvasta, ja ulottuu aina siihen asti, kunnes annetaan ”käsky”, joka kutsuu miehet ja naiset ulos Babylonista. Islamin pidättäminen ja sitten sen vapauttaminen on islamin profeetallinen ominaispiirre raamatullisen profetian vertauskuvana.

Kun niihin viitataan ”neljänä tuulena”, niitä pidetään pidätettyinä sillä aikaa, kun Jumalan palvelijat sinetöidään. Toisen voi-huudon alussa, kolmensadankahdeksankymmenen vuoden ja viidentoista päivän aikaprofetiassa, joka täyttyi 11. elokuuta 1840, neljä enkeliä, jotka edustivat toisen voi-huudon islamia, ”päästettiin irti”. Profetian lopussa ne olivat ”pidätettyinä”.

Sanoen kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: ”Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran ääreen.” Ja ne neljä enkeliä päästettiin irti, ne jotka olivat valmiiksi varatut hetkeksi, päiväksi, kuukaudeksi ja vuodeksi surmaamaan kolmannen osan

ihmisistä. Ilmestys 9:14, 15.

Syyskuun 11. päivänä vuonna 2001 sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historian ensimmäinen sanoma sai voiman, kun kolmannen voi-huudon islam ”päästettiin irti”. Mutta se ”pidätettiin” välittömästi. Sisär White selittää, miksi näin tapahtui, mutta ensin meidän tulisi muistaa, että islamin tarkoitus sen ensimmäisessä raamatullisessa viittauksessa oli saattaa kansat vihaan, sillä Ismaelin käsi oli oleva kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi oli oleva islamia vastaan.

Ja Herran enkeli sanoi hänelle: Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan, ja anna hänelle nimeksi Ismael, sillä Herra on kuullut sinun kurjuutesi. Ja hänestä tulee villi mies; hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi häntä vastaan; ja hän asuu kaikkien veljiensä nähden. 1. Moos. 16:11, 12.

Islamin tarkoitus raamatullisessa profetiassa on yhdistää kaikki kansat Islamia vastaan ennen kuin Yhdistyneet kansakunnat kohdistavat vihansa sapatinpitäjiin. Syyskuun 11. päivänä 2001 jokainen, joka ymmärtää 11. syyskuuta merkitsevän milleriläisten tapahtumien sarjan toistumisen alkua, on tullut ”Danielin” kaltaiseksi silloin, kun hänet vietiin Babyloniin seitsemäksikymmeneksi vuodeksi. Jojakim osoittaa tuon koetusprosessin alkamisen, ja kolmannen Voi-huudon Islam päästettiin silloin irti, mutta se pidettiin välittömästi kurissa, jotta Jumala voisi sinetöidä kansansa.

”Tämä näky annettiin vuonna 1847, jolloin sapatia noudattavia adventtiveljiä oli vain hyvin vähän, ja heistäkin vain harvat katsoivat, että sen noudattaminen oli kyllin tärkeää vetämään rajan Jumalan kansan ja epäuskoisten välille. Nyt tämän näyn täyttymys alkaa tulla näkyviin. Tässä mainittu ’tuon ahdistuksen ajan alku’ ei viittaa aikaan, jolloin vitsaukset alkavat vuodatetaa, vaan lyhyeen ajanjaksoon juuri ennen kuin ne vuodatetaan, samalla kun Kristus on pyhäkössä. Tuona aikana, samalla kun pelastustyö on päättymässä, ahdistus on tuleva maan päälle, ja kansat vihastuvat, mutta niitä pidetään aisoissa niin, etteivät ne estä kolmannen enkelin työtä. Tuona aikana on tuleva ’myöhäissade’ eli virvoitus Herran kasvojen edestä antamaan voimaa kolmannen enkelin voimalliselle huudolle ja valmistamaan pyhiä kestäämään sinä aikana, jolloin ne seitsemän viimeistä vitsausta vuodatetaan.” Early Writings, 85.

Danielin seitsemänkymmentä vuotta alkoivat 11. syyskuuta 2001, jolloin islam päästettiin irti ja se vihastutti kansakunnat iskemällä äkillisesti ja odottamatta Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua kuvaavaan maanpetoan. Tämän jälkeen islam pidätettiin, jotta kolmannen enkelin työ voitaisiin saattaa päätökseen. Kolmannen enkelin työ on Jumalan kansan sinetöiminen, ja kun tuo työ alkoi 11. syyskuuta 2001, myöhäissade alkoi ”vihmoa”. Danielin ensimmäinen luku kuvaa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen koettelemisprosessia, joka alkaa 11. syyskuuta 2001 ja jatkuu siihen asti, kunnes Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun toinen ”ääni” kutsuu Jumalan toisen lauman ulos Babylonista. Daniel edustaa näin ollen kansaa, joka on nyt hengellisessä vankeudessa aina koettelemisprosessin aivan päättymiseen saakka. Danielin ensimmäisen luvun koetusajan päättymisen määrittämään ilmauksella ”päivien loppu”.

Ja niiden päivien päättyessä, joiden jälkeen kuningas oli käskennyt tuoda heidät eteensä, hoviherlain päämies toi heidät Nebukadnessarin eteen. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heidän kaikkien joukosta löytynyt ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan veroista; sen

tähten he saivat seistä kuninkaan edessä. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa, joista kuningas heiltä tiedusteli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki noidat ja tähdistäennustajat, joita oli koko hänen valtakunnassaan. Daniel 1:18–20.

Kolmas koetus, joka edustaa Danielille ja kolmelle urhealle miehelle profeetallista koetinkiveä, oli se, kun Nebukadnessar arvioi heidät ja havaitsi heidän olevan ”kymmenen kertaa parempia kuin kaikki noidat ja tähdistäennustajat, joita oli koko hänen valtakunnassaan”. Kolmatta koetusta edustaa tuomio, ja tuomio tapahtui ”päivien lopussa”. Danielin kirjassa ”päivien loppu” on se paikka, jossa Daniel seisoo omassa osassaan.

”Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä, mutta ymmärtäväiset ymmärtävät.... Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentäviisi päivää. Mutta mene sinä (Daniel) tietäsi loppuun asti; sillä sinä saat levätä ja nousta osaasi päivien lopussa.”

”Aika on tullut Danielin astua osaansa. Aika on tullut sille, että hänelle annettu valo menee maailmaan niin kuin ei koskaan ennen. Jos ne, joiden hyväksi Herra on tehnyt niin paljon, vaeltavat valossa, heidän tuntemuksensa Kristuksesta ja Häneen liittyvistä profetioista kasvaa suuresti heidän lähestyessään tämän maan historian loppua.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 4, 1174.

Sisär White yhdistää ”päivien lopun” Danielin kirjan kahdennentoista luvun kymmenennen jakeen puhdistusprosessiin. Hän käyttää usein kymmenettä jaetta yhdessä kolmattatoista jaetta koskevan ilmauksen ”päivien loppu” kanssa.

”Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät.... Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataa kolmekymmentäviisi päivää. Mutta mene sinä (Daniel) tietäsi loppuun asti; sillä sinä saat levätä ja nousta osaasi päivien lopussa.”

”Daniel seisoo tänä päivänä omalla paikallaan, ja meidän tulee antaa hänelle tila puhua kansalle. Sanomamme on lähtevä eteenpäin palavana lamppuna. 'Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana; ja on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut, siihen samaan aikaan asti; mutta siihen aikaan sinun kansasi pelastuu, jokainen, joka havaitaan kirjaan kirjoitetuksi. Ja monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. Ja ymmärtäväiset loistavat niin kuin taivaanvahvuuden kirkkaus, ja ne, jotka saattavat monet vanhurskauteen, niin kuin tähdet aina ja iankaikkisesti.’

”Nämä sanat esittävät sen työn, jota meidän on tehtävä näinä viimeisinä päivinä. Me emme ole edes puoliksi hereillä. Meiltä puuttuu se voima, joka on välttämätön sen työn tekemiseen, joka täytyy tehdä. Meidän on tultava elämään, tultava yhteyteen. Nyt, juuri nyt, meidän on seisottava siinä asemassa, jossa parannus ja anteeksianto ovat työmme silmiinpistävät tuntomerkit. Ei saa olla riitelyä. On liian myöhäistä ryhtyä Saatanan kanssa hänen työhönsä silmien sokaistamiseksi. On liian myöhäistä ottaa vaarin villitsevistä hengistä ja riivaajien opeista.”

Minua on kehoitettu sanomaan, että kun Pyhä Henki antaa kielen ja lausunnon, saamme nähdä tehtävän työn, joka on samankaltainen kuin helluntaipäivänä tehty työ. Kristuksen edustajat työskentelevät ymmärtäväisesti. Ei löydy yhtä miestä täältä ja toista tuolta, jotka pyrkisivät repimään maahan ja hävittämään.

“Ennen kuin säädös käy täytäntöön, ennen kuin päivä kiittää ohi kuin akanat, ennen kuin Herran hehkuva viha tulee teidän yllenne, ennen kuin Herran vihan päivä tulee teidän yllenne, etsikää Herraa, kaikki te maan nöyrät, jotka olette toteuttaneet Hänen oikeutensa; etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä: ehkä teidät kätketään Herran vihan päivänä.” Australian Union Conference Record, 11. maaliskuuta 1907.

Sadanneljäkymmenentuhannen sinetöiminen, jota Danielin Babylonian vankeuden seitsemänkymmentä vuotta esittävät, kuvataan Danielin kirjan kahdennessatoista luvussa ja kymmenennessä jakeessa. Jakeessa on ”totuuden” tunnusmerkki, sillä se yksilöi ne kolme askelta, jotka ovat heprealaisen sanan ”totuus” ominaispiirteitä. Monet puhdistetaan, valkaistaan ja sitten koetellaan. Daniel ja ne kolme urhoollista puhdistettiin Jumalan pelon kautta ensimmäisessä luvussa, sillä he päättivät olla syömättä Babylonian ruokaa. Sen jälkeen he osoittivat kasvonmuodon, joka oli kauniimpi ja lihavampi kuin niillä, jotka söivät Babylonian ruokaa. Heidän kasvonmuotonsa oli Kristuksen vanhurskaus, joka on valkeat vaatteet. Sen jälkeen heitä koeteltiin, kun he menivät Nebukadnessarin tuomioon päivien lopussa.

”Päivien lopulla”, kun Daniel seisoo ”arpansa osassa”, ”Kristuksen tuntemus ja Häneen liittyvät profetiat lisääntyvät suuresti” Jumalan kansan keskuudessa. Nebukadnessar pani merkille, että ”kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa” Daniel ja kolme uskollista havaittiin ”kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki tietäjät ja astrologit, joita oli koko hänen valtakunnassaan”.

Danielin ensimmäinen luku havainnollistaa niiden sadanneljäkymmenenneljän tuhannen kokemusta, jotka käyvät läpi kolmivaiheisen koetusprosessin. Tätä prosessia kommentoidessaan sisar White sanoo: ”Nämä sanat esittävät sen työn, joka meidän on tehtävä näinä viimeisinä päivinä. Emme ole puoliksikaan hereillä. Meiltä puuttuu se voima, joka on välttämätön sen työn tekemiseen, joka täytyy tehdä. Meidän on tultava elämään, tultava yhteyteen. Nyt, juuri nyt, meidän on seisottava siinä asemassa, jossa katumus ja anteeksianto ovat työmme silmiinpistävät tunnuspiirteet. Ei saa olla riitelyä.”

Koettelemusprosessi, joka johtaa ”päivien loppuun”, johtaa Ilmestyskirjan yhdennessatoista luvussa kuvattujen kahden todistajan ylösnousemukseen. Työ, joka meidän on nyt tehtävä, on ottaa vastaan syyskuun 11. päivän 2001 sanoma ja herätä, niin kuin kuolleet kuivat luut sitä kuvaavat. ”Meidän on tultava eloon, tultava yhteyteen.” Kun teemme tämän, työmme silmiinpistävät piirteet ovat oleva ”parannus ja anteeksianto”. Työmme silmiinpistävä piirre esitetään Danielissa yhdeksännessä luvussa, kun hän rukoilee 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun rukouksen pyytäen anteeksi omia syntejään ja isiensä syntejä, samalla tunnustaen, että hän oli vaeltanut Jumalaa vastaan siitä pettymyksestä lähtien, joka merkitsi viivytyksajan alkua 18. heinäkuuta 2020. Hänen on myös tunnustettava, että Jumala oli vaeltanut häntä vastaan saman ajanjakson aikana. Daniel edustaa niitä, jotka ovat käyneet läpi ”seitsemänkymmenen vuoden” vankeuden 18. heinäkuuta 2020 lähtien.

Seitsemänkymmentä vuotta on symboli 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemästä ajasta”. Aikakirjojen kirja ilmoittaa meille, että seitsemänkymmentä vuotta oli se ajanjakso, jolloin maa ”saisi nauttia” niistä sapateista, joista se oli jäänyt osattomaksi muinaisen Israelin kapinan vuoksi 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenviidennen luvun liittoa vastaan.

että Herran sana Jeremian suun kautta täyttyisi, kunnes maa oli saanut nauttia sapateistaan; niin kauan kuin se makasi autiona, se vietti sapattia täyttääkseen seitsemänkymmentä vuotta. 2. Aikakirja 36:21.

Profeetallisen ”erämaan” vertauskuvana ne ”kolme ja puoli päivää”, joiden ajan Ilmestyskirjan yhdenkymmentä luvun kaksi todistajaa olivat kuolleina kadulla 18. heinäkuuta 2020 jälkeen, ovat ”seitsemänkymmenen vuoden” vertauskuva ja myös ”seitsemän ajan” vertauskuva. ”Päivien lopussa” on vertauskuva niiden profeetallisten päivien lopusta, jotka oli sinetöity Danielin kirjaan.

Vuonna 1798 Danielin kirja avattiin, ja Daniel seisoj osassaan, valmiina täyttämään tarkoituksensa.

”Kun Jumala antaa ihmiselle erityisen työn tehtäväksi, hänen tulee seistä omalla paikallaan ja osassaan niin kuin Daniel, valmiina vastaamaan Jumalan kutsuun, valmiina täyttämään Hänen tarkoituksensa.” Manuscript Releases, volume 6, 108.

22. lokakuuta 1844, Danielin kirjan kahdeksannen luvun ja neljänentoista jakeen täyttymyksenä, Danielin kirja nousi jälleen osansa. Vuodet 1798 ja 1844 ovat ensimmäisen ja toisen vihan päätös, ja merkitsevät sen vuoksi ”seitsemän ajan” loppua. Ilmaus ”päivien loppu” Danielin kirjassa on vertauskuva siitä vankeuden päättymisestä, jota ”seitsemän aikaa” edustavat. Danielin neljännessä luvussa Nebukadnessar eli kuin peto, kun ”seitsemän aikaa” kului hänen ylitseen. ”Päivien lopussa” hänen valtakuntansa ja ymmärryksensä palautettiin hänelle.

Ja päivien lopulla minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja ymmärryksen palasi minulle, ja minä kiitin Korkeinta, ja ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää iankaikkisesti, jonka valta on iankaikkinen valta ja jonka valtakunta pysyy sukupolvesta sukupolveen. Ja kaikki maan asukkaat ovat luetut tyhjän veroisiksi; ja hän tekee tahtonsa mukaan taivaan joukossa ja maan asukkaiden keskuudessa; eikä kukaan voi estää hänen kättänsä tai sanoa hänelle: Mitä sinä teet? Sillä hetkellä järkeni palasi minulle; ja valtakuntani kunniaksi myös arvoni ja loistoni palasivat minulle; ja neuvonantajani ja ylimykseni etsiytyivät luokseni; ja minut vahvistettiin valtakunnassani, ja minulle annettiin vielä suurempi majesteetti. Daniel 4:34–36.

Sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen ajan päättymisen esitetään ”päivien loppuna”, ja sen vuoksi se merkitsee myös ”seitsemänkymmenen vuoden” sekä ”seitsemän ajan” vertauskuvallista päättymistä. Tuona aikana ”parannus ja anteeksianto” ovat tunnuspiirteitä, jotka kuvaavat niiden työtä, jotka olivat aikaisemmin kuolleina kadulla, joka kulkee kuolleiden kuivien luiden laakson halki.

Niiden sadan neljänkymmenen neljän tuhannen parannustyön näkyvä piirre esitetään Hesekielin yhdeksännessä luvussa sanoilla ”huokaavat ja valittavat”. Kun Jumalan kansa tunnustaa ja hylkää henkilökohtaiset syntinsä, kun he myöntävät toistaneensa isiensä samat synnit, kun he panevat

syrjään mielipiteensä ylpeyden ja tunnustavat vaeltaneensa Jumalaa vastaan, sekä myös sen, että Hän on vaeltanut heitä vastaan siitä asti, kun viipymisen aika alkoi 18. heinäkuuta 2020, silloin heidän havaitaan omaavan ”kymmenen kertaa” enemmän profeetallista voimaa kuin kaikkien muiden valtakunnassa olevien viisaiksi tunnustautuvien miesten.

Sinetöimisen prosessi alkoi islamin irtipäästämisellä ja sitten sen pidättämisellä. Tuo prosessi päättyy niin kuin se alkoi, kun islam jälleen kerran päästetään irti. Se päästetään irti sinetöimisen ajan päivien lopussa, mikä Danielille oli Kyyroksen asetus, joka kutsui ihmiset ulos Babylonista. Siellä, puhdistuksen päivien lopussa, sunnuntailain ”asetuksen” tuomiossa Yhdysvalloissa, uskollisten havaitaan omaavan ”kymmenen kertaa enemmän” profeetallista voimaa.

”Te sijoitatte Herran tulemuksen liian kauas tulevaisuuteen. Minä näin, että myöhäissade oli tulossa yhtä [äkillisesti kuin] keskiyön huuto, ja kymmenkertaisella voimalla.” Spalding and Magan, 5.

Aloitamme Danielin toisen luvun tarkastelun seuraavassa artikkelissa.

”Tämä oli keskiyön huuto, jonka tuli antaa voima toisen enkelin sanomalle. Enkeleitä lähetettiin taivaasta herättämään lannistuneet pyhät ja valmistamaan heitä edessä olevaan suureen työhön. Lahjakkaimmat miehet eivät olleet ensimmäisiä, jotka ottivat tämän sanoman vastaan. Enkeleitä lähetettiin nöyrien, antautuneiden luo, ja heitä kehoitettiin kohottamaan huuto: ’Katso, Ylkä tulee; menkää Häntä vastaan!’ Ne, joille huuto oli uskottu, riensivät ja Pyhän Hengen voimassa julistivat sanoman sekä herättivät lannistuneet veljensä. Tämä työ ei perustunut ihmisten viisauteen ja oppineisuuteen, vaan Jumalan voimaan, eivätkä Hänen pyhänsä, jotka kuulivat huudon, voineet sitä vastustaa. Hengellisimmät ottivat tämän sanoman vastaan ensimmäisinä, ja ne, jotka olivat aiemmin johtaneet työssä, olivat viimeisiä ottamaan sen vastaan ja auttamaan huudon voimistamisessa: ’Katso, Ylkä tulee; menkää Häntä vastaan!’” Early Writings, 238.